

Aliisa ja Helmi & *uusi oppilas*

Kiltti



vai



ilkeä

2

Kimmo Keto

© 2024 Kimmo Keto

Kustantaja: BoD · Books on Demand GmbH, Helsinki, Suomi

Kirjapaino: Libri Plureos GmbH, Hampuri, Saksa

ISBN: 978-952-80-8423-5

Oli viides päivä lokakuuta ja sunnuntai, kun Aliisa ja Helmi istuivat molemmat kirjoituspöytiensä äärellä ja tekivät matematiikan läksyjään vasta kahdeksan aikaan illalla, sillä he olivat unohtaneet tehdä ne heti perjantaina koulun jälkeen.

-Aliisa, mitäs luulet että millainen se huomenna tuleva uusi oppilas on? Helmi kysyi.

-En oikein tiedä, mutta minä luulen, että hän on kuitenkin todella mukava, Aliisa vastasi.

-Minä puolestani uskon, että hän on hyvä ainakin urheilemaan ja toivottavasti myöskin mukava, Helmi sanoi.

Nimittäin huomenna heidän luokkaansa saapuisi uusi tyttö jostain toisesta kaupungista, mitään muuta neiti Rekola ei ollut hänestä vielä kertonutkaan.

Koko viime viikon ajan kaikki siskosten luokkalaiset olivat arvilleet, millainen tuo uusi oppilas tulisi olemaan.

Kun tytöt olivat saaneet läksynsä tehtyä, niin he laittoivat vielä musiikin oikein kovalle soimaan ja alkoivat riemuissaan tanssimaan.

Nimittäin heidän isänsä oli pari viikkoa sitten ostanut heille upouudet musiikkilaitteet joissa oli kolme suurta kaiutinta sekä keskusyksikkö ja ne olivat niin tehokkaat, että tytöt eivät kertaakaan olleet voineet laittaa äänentasoja kuin suunnilleen puoleen siitä, mitä sen saisi.

Kotvasen kuluttua kurkisti oven suusta heidän isänsä, Aliisa laittoi musiikin paljon hiljemmalle, nimittäin muuten he eivät olisi voineet kuulla, mitä asiaa heidän isällä oli.

-No niin kultaseni, nyt alkaisi olla jo iltapala-aika, kello on jo suunnilleen yhdeksän ja ellette muista niin minähän lupasin teille iltapalaksi lättyjä, hilloa ja kermavaahtoa, ne kaikki odottavat jo keittiön pöydällä.

Helmi hypähti ilmaan ja teki vielä viimeisen tanssiliikkeensä ja samassa jo juoksikin täyttä vauhtia keittiöön, sillä hän oli aivan unohtanut, että isä oli luvannut tehdä herkkuiltapalaa.

Aliisa puolestaan ei pitänyt niin kiirettä, vaan hän lähti pikkuhiljaa löntystämään keittiöön isänsä perässä.

Kun perhe istui pöydän äärellä niin heidän isänsä hotki kolme suurta lättyä ja oli syönyt ne jo ennen, kuin tytöt olivat syöneet yhtäkään.

-Mikäs hoppu sinulla isi on? Helmi kysyi.

-No ei minulla mikään hoppu olekaan, mutta lättyni vain ovat niin herkullisia, isä vastasi.

Helmi söi kaksi suurta lättyä, joissa oli paljon hilloa ja kermavaahtoa.

Aliisa puolestaan söi kaksi, joissa oli pelkästään hilloa, sitten hän otti vielä kolmannen, johon hän pisti paljon pelkästään kermavaahtoa.

Hän oli ehtinyt syödä siitä suunnilleen puolet, kun hänen vatsansa ilmoitti, että nyt olisi täyttä.

Niinpä tytöt kiltteinä korjasivat astiat pöydältä, pistivät ne tiskialtaaseen, sitten he laittoivat hillon ja kermavaahdon jääkaappiin, mutta jättivät lättyt vielä hetkeksi pöydälle jäähtymään.

Heidän isänsä lupasi laittaa ne hieman myöhemmin jääkaappiin.

Sitten siskokset menivät vuorotellen käymään vessassa pissalla ja hammaspesulla, sen jälkeen he kävivät vielä keittiössä, jossa heidän isänsä oli juuri laittamassa jäähtyneitä lättyjä jääkaappiin.

Tytöt toivottivat isälleen oikein hyvää yötä ja antoivat hänelle isot halit, sitten tytöt ottivat kilpajuoksun omaan huoneeseensa, se kuitenkin päättyi tasapeliin.

Huoneessaan tytöt vaihtoivat päällensä uniasut ja kömpivät lämpimien peittojensa alle.

Aliisan vuoro oli tällä kertaa nukkua kerrossängyn ylemmässä pedissä ja Helmin vuoro oli nukkua alemmassa pedissä, tytöt ottivat unilelut kainaloihinsa ja toivottivat toisilleen hyvää yötä, eikä mennyt kovinkaan kauan, kun molemmat olivatkin jo unten mailla.

Kello oli kahdeksan, kun tyttöjen herätyskello alkoi röhkiä.

Se Röhki yhä kovemmin ja kovemmin, kunnes vihdoinkin ja viimein tytöt avasivat silmänsä ja ponkaisivat ylös sängystä.

Aliisa riensi sammuttamaan heidän uuden herätyskellonsa.

He olivat saaneet sen viikko sitten mummoltaan, heidän mummonsa oli ollut kiertelemässä kauppoja kaupungilla, kun hän oli huomannut söpön pienen pörröisen vaaleanpunaisen possuherätyskellon ja ostanut sen tytöille.

Aliisa ja Helmi vaihtoivat vaatteensa ennätysvauhtia, sillä heillä oli jo kiire kouluun, vaikka he eivät olleetkaan yhtään myöhässä, mutta koulussa he vihdoinkin näkisivät millainen uusi oppilas olisi.

Molemmat tytöt vetivät jalkaansa samanlaiset mustat farkut, Aliisa laitto liilat sukat, liilan t-paidan, sekä liilan pörröisen pitkähihaisen paidan.

Helmi puolestaan laitto pinkit sukat, pinkin t-paidan sekä pinkin pörröisen pitkähihaisen paidan.

Tytöt olivat vaihtaneet vaatteensa ja he riensivät alakertaan, jossa heidän isänsä oli jo syömässä aamupalaa.

-Huomenta isi, siskokset sanoivat yhtä aikaa.

-Huomenta, nukuitteko hyvin? Heidän isä kyseli.

-Melko hyvin, molemmat tytöt vastasivat.

Sitten he istuivat ruokapöytään ja alkoivat ahmia aamupalakseen eilisiä lättyjä sekä tietenkin kermavaahtoa ja hilloa.

-Onko teillä noin kova nälkä, kun ahmitte lättyjä kuin viimeistä päivää? heidän isänsä ihmetteli.

-Ei minulla ainakaan hirvittävän kova nälkä ole vastasi Aliisa.

Samalla hän söi toisesta lätystä palasen ja kiitti aamupalasta.

Kiitettyään aamupalasta hän riensi jo vessaan laittamaan itsensä kuntoon.

-Ei minullakaan hirveän kova nälkä ole, mutta minulla vain on kova kiire kouluun, sillä haluan nähdä äkkiä sen uuden oppilaan, joka tulee tänään luokallemme vastasi Helmi.

Siinä samalla hän hörppi maitonsa loppuun ja nousi ruokapöydästä, keräsi oman, sekä Aliisan ja isänsä lautaset pistäen ne tiskialtaaseen.

-Kiitos Helmi tuo oli todella reippaasti tehty ja niin kuuluukin tehdä, vaikka olisin minä tänä aamuna voinut kaikki itsekkin kerätä isä sanoi.

Samaan aikaan vessan ovi aukesi ja Aliisa ryntäsi äkkiä antamaan isälleen halin, sen jälkeen hän rynnisti vauhdilla pukemaan ulkovaatteita, mutta muistikin sitten, että reppu oli vielä tyttöjen huoneessa, niinpä hän juoksi hurjaa kyytiä hakemaan reppunsa ja rynnisti takaisin eteiseen pukemaan.

Siskosten isä ja Helmi katselivat Aliisan vauhtia ja olivat varmoja siitä, että jonkinlainen maailmanennätys varmasti oli juuri rikottu.

Helmi antoi isälleen ison halin ja meni sen jälkeen myös vessaan laittamaan itseään valmiiksi, mutta ennen kuin Helmi ehti edes avaamaan vessan ovea niin Aliisa rynnisti jo ulko-ovesta.

Helmi sen sijaan ei pitänyt lainkaan niin kiirettä, sillä kello oli vasta puoli yhdeksän.

-Huomenta Aliisa, kuului Suvin tuttu ääni.

Samalla Suvi juoksi halaamaan Aliisaa, nimittäin hän oli tullut odottamaan siskoksia heidän kotipihalleen.

He olivat sopineet perjantaina koulussa, että kaikki kolme kaverusta menevät yhtä matkaa kouluun.

Suvi asui vain parin kilometrin päässä sieltä, missä tytöt asuivat.

Ennen kuin Aliisa ehti toivottaa huomenta Suville myös Helmi vihdoin saapui pihalle.

-Mikä sinulla kesti? Aliisa huusi kiukkuisena.

-Meillä on jo kiire!, hän jatkoi.

-Eihän meillä kiire ole, meillähän on vielä hyvin aikaa, ennen kuin koulu alkaa, Helmi huusi takaisin.

-Mitä siitä sitten?

-Minä tahdon välittömästi jo lähteä kouluun ja jäädä pihalle katsomaan, jos se uusi tyttö kenties jo olisi siellä, Aliisa jatkoi vihaisena.

-Rauhoitu nyt, mehän näemme sen uuden tytön heti ensimmäisen tunnin alussa, Suvi rauhoitteli. Helmiä oli alkanut myös suututtaa hänen siskonsa äreily, mutta onneksi ennen kuin tytöt alkoivat riidellä oikein kunnolla, heidän isänsä avasi ulko-oven ja käski tyttäriensä välittömästi lopettamaan riitelynsä.

Isä nimittäin oli kuullut tyttöjen mekastamisen ikkunan läpi keittiöön, sillä heidän keittiönsä sijaitsi aivan talon siinä kulmassa, jossa tytöt nyt seisoivat.

Aliisa ja Helmi rauhoittuivat välittömästi ja molemmat pysyivät anteeksi isältään.

-Katsoppas, sinäkin olet täällä, huomenta myös sinulle, isä sanoi huomattuaan Suvin.

-Oikein hyvää huomenta, Suvi vastasi iloisesti. Niinpä kaikki kolme tyttöä alkoivat polkea pyörillään kouluaan kohti.

Syksy ei ollut vielä juurikaan alkanut, sillä puissa oli vain muutama pieni kellastunut lehti ja lämpötilakin oli vielä mukavat +11 astetta.

Tyttöjen pyöräily kohti koulua sujui joutuisasti ja mikä tärkeintä, ilman kinaamista.

Eikä mennyt kauaakaan, kun tytöt jo ajoivatkin pyöränsä koulun pyörätelineisiin, lukitsevat ne ja alkoivat kävellä keskelle koulupihaa.

Kävellessään he katselivat tarkasti ympärilleen, mutta eivät nähneet yhtäkään tyttöä, jota he eivät olisi jo tunteneet.

-Missä ihmeessä se uusi tyttö on? Aliisa sanoi malttamattomasti.

-Kyllähän me hänet aivan pian näemme, sillä ellet ole katsonut niin kellohan on jo kaksi minuuttia vaille yhdeksän, Helmi sanoi.

Niinpä kello tuli tasan yhdeksän ja tuttu pirinä kutsui jokaisen oppilaan sisälle kouluun ja omiin luokkiinsa.

Kotvasen kuluttua siskokset ja Suvi istuivatkin jo omilla paikoillaan, niin kuin kaikki muutkin heidän luokkalaisensa.

Suunnilleen minuutin tai parin kuluttua opettaja neiti Rekola saapui sisään.

-Hyvää huomenta opettaja kaikki oppilaat sanoivat kuorossa.

-Huomenta oppilaat, opettaja vastasi.

Sitten hän käveli luokan ovelle, avasi sen ja sanoi:

-Tule vain rohkeasti sisälle Helmiina.

Sisään luokkaan käveli pitkä tyttö, jolla oli tummanruskeat lyhyet hiukset, jalassa hänellä oli pikimustat farkut, joissa oli paljon melko terävän näköisiä niittejä, lisäksi hän oli pukeutunut mustaan huppariin, jonka hihoissa oli myös samanlaisia niittejä.



Kimmo Keto

1

*Oppiiko kukaan
? yhtään mitään*

*Aliisa ja Helmi
&
Kouluetki!*